

lógiai munkákat és akár az emberekkel való érintkezéséről beszél, akár vihart vagy tájat ír le, minden sorában az átéltség ízét kapjuk meg.

Noha az automobilt errefelé is ismerik, motorkerékpárja mégis mindenütt feltűnést kelt. Óriási utat tett meg vele és a gép a számtalan baleset, esés, zuhanás, törés, gumiszakadás ellenére is végigbirta azokat a lehetetlen utakat, ahol azelőtt csak teve járt. Afganisztánt kivéve, mindenütt szíves volt a nép, különösen azonban Perzsiában. Mindenütt készséggel segítettek rajta, vendégül látták vagy tanáccsal szolgáltak. Perzsiában az is megesett vele, hogy amikor agyonfoltozott kerékgumija már ki tudja hányadszor lyukadt ki az országúton s ő más hiányában biciklipumpával volt kénytelen föl pumpálni, de a fáradtságtól már mozogni is alig tudott, egy arrahaladó paraszt szó nélkül kivette a pumpát a kezéből, elvégezte a munkát s aztán ismét szó nélkül ment tovább.

Kilenc hónapos fogságáról naplószerű feljegyzésekben számol be. A hézagok ellenére is igen eleven képet kapunk az afgánok életéről, igazságszolgáltatásáról. Útjára az a megdölgés indította el, hogy hallgatónak személyes tapasztalatok alapján beszélhessen az idegen országokról. Bőven volt része bennük. *m.*

Karl Angebauer : 15 év Délnyugat-Afrikában. (Dante-kiadás.)

Ez a könyv is abba a sorozatba tartozik, amellyel a kiadó, igen helyes célzattal, a kevésbé vagy egyáltalán nem ismert földterületek mozaikdarabjait akarja szemléltetően a magyar olvasóközönség elé vetíteni. Ez a sorozat voltaképpen folytatása és kiegészítője a válságos időkben megszünt «Világirodalom» c. könyvkiadó «Hat világrész» könyvsorozatának, amely a nemrég elhunyt világhírű afrikautazónknak, Torday Emilnek a

könyvein kívül Nansennek, Shackletonnak, Scottnak, Amundsennek páratlan érdekességű leírásait adta ki.

A Dante-kiadó útikönyvei külsőjükre nézve sokkal impozánsabbak a Világirodalom egykori kiadványainál. A kitűnő kiadói érzék szinte csábító külsővel ruházta fel őket. Belső tartalom tekintetében azonban sokban elmaradnak azoktól. Lehet, hogy ez a szerzőkön is múlik. Mert eddig a nagy tudósokról, kutatókról mindig kisült, hogy kitűnően tudnak írni is, de az oly kevésbé jelentékeny személyiségek, mint például Angebauer úr is, akit csak a kóborlás ösztöne hajt idestova Afrikában, még ha valami érdekes vadászkalandba bonyolódik is, nem képes a látottakat, átértetteket úgy írassá formálni, hogy az olvasó is gyönyörűséget találjon benne. Torday könyveiből megérezzük Afrika lelkét, Angebauer könyve a kisember szűk látókörével zár le epizódokat. Továbbá tele van az ottani nyelv kifejezéseivel, amelyeket kis részben csak később, nagy részükben sohasem magyaráz meg. Ezzel az olvasónak még azt a kis örömet is, amelyet a könyv nyújtani tud, megzavarja.

Lehet azonban, hogy mindezek a hibák a kiadó takarékosága folytán keletkeztek. A képekről ítélve az eredeti könyvet nagyobb terjedelműnek sejtjük. Mind ez, mind pedig az első sorozatban megjelent «Üres zsebbel a világ körül» c. könyv, a kiadó és a fordítók minden ügyeskedése ellenére is, csonkítottak hat.

Mafthényi György.

Martin Johnson : A kannibálok szigetén. (Dante-kiadás.)

Johnson valamikor Jack Londonnak indult el világkörüli útra a Snark fedélzetén. Már akkor is szenvedélyes fényképész volt. Kalandvágya és az a cél, hogy a kőkorszakbeli primitív-ségben élő kannibálokat mozgófényképen megörökítse, vitte el őt újra a